

Cicle de debats

Quan les imatges també s'escriuen

Dirigit per Marta Gili i Mònica Roselló

KBr

Fundación **MAPFRE**

Barcelona Photo Center

Cat

Els qui treballen amb imatges saben que les imatges també s'escriuen. I els qui escriuen no dubten que l'escriptura produeix imatges.

En aquest cicle de conferències i debats, ens interessa doncs explorar els formats narratius contemporanis en els quals text i imatge se superposen i entrecreuen des dels seus respectius protocols i estratègies. És en aquest intercanvi on es generen relats d'ampli calat que qüestionen la forma en què percebem la nostra societat contemporània i els seus múltiples reptes polítics, culturals, econòmics i socials.

En efecte, condicionats per una representació distòpica del món a través de la circulació massiva d'imatges sense context i de discursos d'odi i discriminació, reivindicar la pràctica artística, sigui aquesta visual o literària o totes dues coses alhora, com a garant de la nostra capacitat d'observació, judici i imaginació crítica, constitueix un gest de resistència per si mateix. Connectar i desplaçar, armar i desarmar, sentir i emocionar-se, detenir-se i interrompre, prendre distàncies diverses, mesurar-les i acarar-les, són algunes de les eines de treball que proposem en aquestes trobades.

Dates
2, 7 i 28 d'octubre;
11 i 25 de novembre
i 2 de desembre

Hora
19 h

*S'oferirà servei
d'interpretació simultània
en castellà en els casos en
què la intervenció es faci
en una llengua estrangera.*

kbr.fundacionmapfre.org

Marta Gili (Barcelona, 1957) és curadora independent de projectes artístics i programes públics. Exdirectora del Jeu de Paume, a París.

Mònica Roselló (Tarragona, 1961) és Llicenciada en Imatge per la Facultat BBAA de la UB. Fotògrafa i artista. Imparteix cursos i tallers en diverses escoles i universitats.

**02.10
2025**

Laura Citarella i Andrea Soto Calderón
Desig de ficció, quan la poesia
configura la veritat

Presencial i online

Des de diversos materials, s'analitzarà el potencial crític de la ficció, la seva importància en la configuració d'escenes i relacions que poden alterar uns certs modes de veure i d'inscripció material. Moltes vegades, la ficció ha estat considerada com l'oposat a la realitat. Al contrari, el que ens interessa és pensar el poder de les rondalles, dels petits esdeveniments que poden formar una imatge que transformi els nostres afectes, que ens revolti i introduïxi en el món una possibilitat.

Laura Citarella (La Plata, Buenos Aires, 1981) és graduada en direcció cinematogràfica en la Universitat del Cinema i, des de 2005, forma part de la productora independent El Pampero Cinema, juntament amb Mariano Llinás, Alejo Moguillansky i Agustín Mendilaharsu. La seva filmografia com a directora inclou: *Ostende* (2011), *La mujer de los perros* (2015) codirigida amb Verónica Llinás; *Las Poetas Visitan a Juana Bignozzi* (2019), codirigida amb Mercedes Halfon; *Trenque Lauquen* (2022) i el curtmetratge *El affaire Miu Miu* (2024). A més de la seva tasca com a directora, ha produït tots els films de El Pampero Cine.

Andrea Soto Calderón (Valparaíso, Chile) és doctora en Filosofia i professora d'Estètica i Teoria de l'Art a la Universitat Autònoma de Barcelona. Les seves línies de recerca se centren en les transformacions de l'experiència estètica en la cultura contemporània, la recerca artística, l'estudi de la imatge i els mitjans, així com en la relació entre l'estètica i la política. Entre les seves publicacions recents destaquen els seus llibres *El trabajo de las imágenes junto con Jacques Rancière* (Caus belli, 2022) o *Indisciplinas de la mirada* (Kikuyo, 2025), entre altres.

**07.10
2025**

Bernardo Atxaga i Chema Madoz
Objectes, silencis i altres
assumptes estranys

Presencial i online

Diàleg performatiu entre el narrador Bernardo Atxaga i el fotògraf Chema Madoz. Partint de paraules i imatges, els dos artistes evoquen connexions reflexives i emocionals entre objectes, paisatges, paraules i silencis, que es revelen com a portadors d'històries, moltes vegades inesperades.

El veritable nom de **Bernardo Atxaga** (Asteasu, Guipúscoa, 1951) és Jose Irazu Garmendia. Entre els seus llibres, pels quals ha rebut nombrosos premis, destaquen *Obabakoak* (1989), *El hombre solo* (1994), *El hijo del acordeonista* (2004), *Siete casas en Francia* (2009), *Días de Nevada* (2014), *Casas y tumbas* (2020) i *Exteriores del paraíso* (2023), entre altres. La seva obra pot llegir-se en 35 llengües i ha estat portada al cinema per autors com Montxo Armendariz. Reconegut amb nombrosos premis, és membre d'Euskaltzaindia, l'Acadèmia de la Llengua Basca.

Chema Madoz (Madrid, 1958) ha rebut nombrosos reconeixements per la seva tasca com a fotògraf: Premi Kodak (1991), Premi Nacional de Fotografia (2000) o Premi PhotoEspaña (2000), entre altres. Ha exposat en diferents galeries com la Galeria Moriarty, la Galeria Joan Prats o la Lisa Sette Gallery, així com a museus com el MNCARS, el Centro Galego de Arte Contemporáneo o el Museu de Belles Arts de Buenos Aires, el Kiasma Museum (Hèlsinki), el Netherland Photomuseum, o el Museum Für Angewandte Kunst de Frankfurt, entre altres.

**28.10
2025**

Isaki Lacuesta i Jorge Volpi
Rondalles i històries paral·leles

Presencial i online

La trobada entre el cineasta Isaki Lacuesta i l'escriptor Jorge Volpi serà una reflexió sobre la necessitat de fabular i crear històries paral·leles. Segons Volpi, si alguna cosa ens torna humans, desvergonyidament humans, és el nostre singular talent per a la ficció. Les pel·lícules i instal·lacions audiovisuals de Isaki Lacuesta barregen, al seu torn, poesia, assaig i autobiografia com a manera de sentir les imatges, de pensar-les i de fer-les imprevisibles i intuïtives.

Des del seu debut, el cineasta **Isaki Lacuesta** (Girona, 1975) ha escrit i dirigit nombrosos llargmetratges que li han valgut nominacions i premis com la Concha de Oro o Premis Goya i Gaudí, entre altres. Les seves pel·lícules s'han projectat en festivals i institucions de tot el món com el MoMA, el Lincoln Center o l'Anthology Film Archive. La seva filmografia s'ha pogut veure en diverses retrospectives en el Centre Georges Pompidou, la National Gallery de Washington, la Cinemateca Suïssa, la Filmoteca Española o la Filmoteca de Catalunya.

Jorge Volpi (Mèxic, 1968) és autor de novel·les àmpliament premiades, com *A pesar del oscuro silencio* (1993), *La tejedora de sombras* (2011), *Una novela criminal* (2018) -a partir de la qual es va realitzar una sèrie a Netflix- o *Partes de guerra* (2022). La seva obra s'ha traduït a 30 idiomes i ha escrit diversos assajos, obres de teatre i llibrets d'òpera. Premi José Donoso i Medalla de l'Orde d'Isabel la Catòlica, és Cavaller de l'Orde d'Arts i Lletres (França). És director artístic del Centre de Cultura Contemporània Conde duque.

**11.11
2025**

**Ahlam Shibli i Dalia Taha
Tensions i Resistències**

Presencial i online

Diàleg performatiu entre la fotògrafa Ahlam Shibli i l'escriptora i dramaturga Dalia Taha. Partint dels seus respectius àmbits de creació, totes dues artistes evocuen temes àmpliament compartits, com les contradiccions de la noció de llar - amb les seves limitacions i restriccions a causa de la discriminació- o la lluita contra la crueltat del capitalisme i contra l'opressió i la desigualtat. És en la cruïlla entre la tensió i la resistència el lloc en el qual aquestes dues artistes despleguen la seva obra.

Dalia Taha (Berlín, 1986) és poeta, dramaturga i educadora palestina. Becada Banipal Visiting Author i Premi de solidaritat del Gremi d'Escriptors Noruecs, ha publicat llibres de poesia, novel·la, teatre i poesia infantil. Aquestes han estat representades al Royal Court Theatre i al Teatre Real Flamenc, entre altres. La seva obra *Enter World* serà pròximament publicada per Almutawassit Publishing House. Ha impartit classes en la Brown University, l'Acadèmia de Drama de Ramallah i les universitats de Birzeit i Al-Quds Bard.

L'obra de la fotògrafa **Ahlam Shibli** (Palestina, 1970) s'ha mostrat en exposicions individuals i col·lectives del panorama internacional com la Biennal d'Istanbul, Documenta (12) a Kassel o la Tate Modern, entre altres. Els seus projectes, d'estètica documental, com *Belonging*, *Staring*, *Heimat*, *Occupation*, *Ramallah Arxivi*, *Death*, *Dependence*, *Arab al-Sbaih*, *Eastern LGTB*, *Trackers* o *Gother*, aborden les implicacions de determinades polítiques d'identitat repressives.

(Xerrada en àrab amb traducció simultània a l'castellà)

**25.11
2025**

**Cecilia Fajardo-Hill
Vetllar, desvetllar, revelar... entre
imatges i textos. Pràctica artística
de dones Llatinoamericanes i
Llatines, des de 1960 fins l'actualitat**

Presencial i online

Des dels anys 60, la fotografia i el vídeo, ofereixen a les dones una possibilitat de performativitat i conceptualisme únics que van expandir de manera crítica la conceptualització de l'art contemporani. Alguns temes que aborden aquestes artistes són: l'agència, l'autorepresentació, la sexualitat, la resistència política, el feminisme, la poesia i el llenguatge. Entre les artistes que es discutiran es troben: Laura Aguilar, Celia Álvarez Muñoz, Sybil Brintrup, Josely Carvalho, Leonora de Fangs, Anna Bella Geiger, Martine Gutierrez, Magali Lara, Llegeixi Lublin, Mónica Mayer, Marcela Serrano, Cecilia Vicuña, Márcia X, i altres.

Cecilia Fajardo-Hill és Doctora en Història de l'art per la Universitat d'Essex. Llatina veneçolana i britànica, enfoca la seva tasca de curadora a l'art modern i contemporani llatinoamericà, llatí i de dones artistes. Va ser co-curadora de *Mujeres radicales: Arte latinoamericano, 1960-1985*, 2017 i *Xican-a.o.x. Body*, 2023. És coeditora de *País Matinal: Historia crítica del arte de Guatemala, 1871-2020*, 2025. Actualment és professora associada d'estudis de museu i història de l'art i directora de la Northlight Gallery a l'Arizona State University.

**02.12
2025**

**Gregory Chatonsky
Política vectorial de les imatges**

Presencial i online

La conferència examinarà com la IA està transformant la relació entre text i imatge. A partir de la tesi figurativa de Lyotard en *Discourse Figure* (1971), recorrerem la història d'aquestes relacions fins als espais latents actuals de la IA. Aquestes tecnologies marquen un punt d'inflexió: els vectors prenen poder sobre el significat. En l'actualitat, aquesta transformació és explotada políticament pel que podem anomenar "vectofascistes" que exploten aquests nous modes de significació. Enfront d'aquesta apropiació, explorarem una política alternativa de vectors, basada en la figura com a força de transformació i deformació.

(Xerrada en francès amb traducció simultània al castellà)

Grégory Chatonsky (París, 1971) és un artista francocanadenc. El 1994 va fundar Incident.net, una plataforma d'art en xarxa. Als anys 2000 va explorar la materialitat digital i va començar a experimentar amb la IA en 2009. Va organitzar seminaris en la ENS sobre l'impacte de la imaginació artificial en l'art (2017-2019). Les seves obres s'han exposat en el Palais de Tòquio, el Centre Pompidou, el MOCA de Taipei i altres espais destacats, i formen part de col·leccions com la del CNAP o la BnF.

KBr

Fundación **MAPFRE**

Barcelona Photo Center